

2025 METŲ AKTUALIŲ TEISMŲ SPRENDIMŲ APIBENDRINIMAS

SUTRUMPINIMAI

ADTAJ – Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymas

BDAR – 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas(ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)

CPK – Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas

Inspekcija – Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

LVAT – Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

RAT – Regionų administracinis teismas

1. RAT 2025 m. kovo 12 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-1177-809/2025 (dėl galimai ateityje įvyksiančio asmens duomenų tvarkymo pažeidimo)

Byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjo skundą, teisėtumo ir pagrįstumo. Inspekcija sprendimu atsisakė nagrinėti pareiškėjo skundą, argumentuodama, kad vien pareiškėjo vertinimas, jog jo duomenys gali būti perduodami, nesudaro pagrindo spręsti, jog yra įvykęs asmens duomenų tvarkymo pažeidimas.

Teismas pažymėjo, kad nagrinėjamu atveju pareiškėjas Inspekcijai pateikė skundą dėl ateityje galimai įvyksiančio asmens duomenų tvarkymo. Teismas atkreipė dėmesį į tai, kad pareiškėjas tik hipotetiškai svarsto, jog ateityje įvyks asmens duomenų tvarkymo pažeidimas, tačiau kreipimosi į Inspekciją momentu / Inspekcijos sprendimo priėmimo laiku toks pažeidimas nebuvo įvykęs. Taigi, teismas konstatavo, kad pareiškėjo spėliojimai ir daromos prielaidos negali būti objektyvus pagrindas konstatuoti asmens duomenų tvarkymo pažeidimą dėl galimai ateityje įvyksiančio įvykio.

Atsižvelgiant į tai, teismas padarė išvadą, kad Inspekcija pagrįstai ir teisėtai, vadovaudamasi BDAR 57 straipsnio 4 dalimi, pareiškėjo skundą, kaip akivaizdžiai nepagrįstą, atsisakė priimti nagrinėti.

2. RAT 2025 m. balandžio 23 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-5801-1114/2025 (dėl prašymo įgyvendinti teisę susipažinti su duomenimis, kai sustabdyta vykdomoji byla)

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo trečiojo suinteresuoto asmens skundas buvo pripažintas pagrįstu ir konstatuota, kad antstolė (pareiškėja) netinkamai įgyvendino trečiojo suinteresuoto asmens, duomenų subjekto, teisę susipažinti su duomenimis – į prašymą buvo atsakyta praleidus BDAR 12 straipsnio 3 dalyje įtvirtintus terminus.

Pareiškėja remiasi CPK 628 straipsnio 3 dalimi ir teigia, kad vieninteliai veiksmai, kuriuos antstoliui leidžiama atlikti vykdomojoje byloje, kuri yra sustabdyta, yra veiksmai, kurie yra susiję su skolininko turto suradimu ir (ar) areštavimu. Pareiškėjos teigimu, informacijos trečiajam asmeniui (skolininko sutuoktiniui) teikimas nepatenka į CPK 628 straipsnio 3 dalyje leidžiamų atlikti veiksmų, kai byla yra sustabdyta, apimtį. Taigi, anot pareiškėjos, negalima vertinti, kad terminas, per kurį antstolė (duomenų tvarkytojas) privalo atsakyti asmeniui, kurio duomenis vykdomojoje byloje rinko, nesustoja būti skaičiuojamas tuo metu, kai vykdomoji byla yra sustabdoma.

Teismas nesutiko su tokiu pareiškėjos pateiktu duomenų subjekto teisių įgyvendinimo vertinimu ir paaiškino, kad BDAR nenumatyta, jog terminas pateikti atsakymą į prašymą gali būti sustabdytas dėl pareiškėjos skunde nurodytų aplinkybių. Teismas nurodo, kad vertinant BDAR 12, 15 straipsnių turinį ir CPK 628 straipsnio 3 dalies turinį, nėra pagrindo daryti išvadą, kad gavus duomenų subjekto prašymą įgyvendinti jo teisę susipažinti su vykdomojoje byloje jo tvarkomais asmens duomenimis, duomenų subjektui atsakymas negali/neturi būti pateiktas tol, kol yra sustabdyta vykdomoji byla. Teismo vertinimu, informacijos duomenų subjektui pateikimas niekaip neįtakoja vykdymo proceso; konkurencijos tarp minėtų BDAR ir CPK nuostatų nėra.

Atitinkamai, teismas konstatavo, kad Inspekcijos sprendimas ta apimtimi, kuria trečiojo suinteresuoto asmens skundas dalyje dėl jos teisės susipažinti su duomenimis įgyvendinimo pripažintas pagrįstu, yra teisėtas ir pagrįstas.

3. RAT 2025 m. rugpjūčio 4 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eI3-1540-1114/2025 (dėl Inspekcijos diskrecijos taikyti poveikio priemonės)

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo teisėtumo ir pagrįstumo dalyje, kuria trečiajam suinteresuotam asmeniui už nustatytus asmens duomenų tvarkymo pažeidimus buvo paskirta poveikio priemonė – papeikimas. Pareiškėja nesutinka su sprendimo dalimi, kuria

trečiajam suinteresuotam asmeniui skirtas tik papeikimas ir nurodo, kad jam skirta sankcija yra per švelni.

Teisėjų kolegija atkreipė dėmesį, kad byloje nebuvo nustatyta, jog trečiojo suinteresuoto asmens veiksmai buvo atlikti tyčia siekiant žalos ar finansinės naudos, pažeidimai nebuvo viešo pobūdžio, sistemingi ar piktybiški, jų padarymas nėra susijęs su plačiu mastu ar specialių kategorijų duomenimis, o trečiasis suinteresuotas asmuo už panašaus pobūdžio pažeidimus anksčiau nebuvo baustas. Teisėjų kolegija atsižvelgė į tai, kad Inspekcija, atlikdama tyrimą dėl trečiojo suinteresuoto asmens veiksmų, įvertino visas faktines bylos aplinkybes, taikė BDAR 58 straipsnio 2 dalyje nustatytas priemones ir, turėdama diskrecijos teisę, pagrįstai pasirinko skirti papeikimą kaip poveikio priemonę.

Teisėjų kolegija sprendime konstatavo, kad administracinės atsakomybės taikymas yra išimtinė priemonė, kuri turi būti pagrįsta ne tik pažeidimo faktu, bet ir jo sunkumu (Inspekcija nustačiusi pažeidimą jį kvalifikavo kaip formaliai reikšmingą, bet neturinį esminio neigiamo poveikio), aplinkybėmis bei būtinybe užtikrinti pažeidimų prevenciją, todėl Inspekcija, trečiajam suinteresuotam asmeniui skirdama papeikimą, veikė teisėtai ir neperžengė jai suteiktų diskrecijos ribų.

4. RAT 2025 m. spalio 29 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I3-3474-1114/2025 (dėl vaizdo stebėjimo teisėtumo)

Nagrinėjamoje byloje kilo ginčas dėl pareiškėjo teisės jam priklausančioje teritorijoje įrengta vaizdo kamera vykdyti kito fizinio asmens teritorijos vaizdo stebėjimą. Pareiškėjas skundu teismo prašė panaikinti Inspekcijos sprendimo dalį, kuriuo trečiojo suinteresuoto asmens Inspekcijai pateiktas skundas pripažintas pagrįstu, ir trečiojo suinteresuoto asmens Inspekcijai pateiktą skundą pripažinti nepagrįstu.

Dėl pareiškėjo argumentų, kad trečiasis suinteresuotas asmuo ar jo aplinkos asmenys niekada nebuvo užfiksuoti pareiškėjo vaizdo stebėjimo kameros įrašuose, teismas pažymėjo, jog tai nereiškia, kad vykdant trečiojo suinteresuoto asmens vaizdo stebėjimą nebuvo tvarkomi trečiojo suinteresuoto asmens duomenys, nes asmens duomenys nėra tik fizinio asmens atvaizdas. Vykdant trečiojo suinteresuoto asmens teritorijos vaizdo stebėjimą jau savaime yra tvarkomi trečiojo suinteresuoto asmens duomenys, nes stebima, kas vyksta jo gyvenamojoje vietoje.

Teismas taip pat pažymėjo, kad nėra pagrindo daryti išvadą, kad pareiškėjas, vykdydamas trečiojo suinteresuoto asmens teritorijos vaizdo stebėjimą tikslu užfiksuoti šunų lojimą, garsų triukšmavimą, garsios muzikos leidimą, galėjo remtis BDAR 6 straipsnio 1 dalies f punktu. Atsižvelgdamas į šios normos taikymui numatytas tris kumuliacines asmens duomenų tvarkymo teisėtumo sąlygas, teismas nurodė, kad remiantis bylos medžiaga, nėra pagrindo teigti, jog buvo būtina vykdyti trečiojo suinteresuoto asmens teritorijos vaizdo stebėjimą tikslu užfiksuoti garsų

šunų lojimą, garsų triukšmavimą, garsų muzikos leidimą ir kad šiuo atveju pareiškėjo interesus vykdyti trečiojo suinteresuoto asmens vaizdo stebėjimą buvo viršesnis už trečiojo suinteresuoto asmens teisę į privatumą savo gyvenamojoje vietoje, kad jo gyvenamoji teritorija nebūtų bet kada stebima vaizdo kamera, ypač atsižvelgiant į tai, kad kada ir kiek laiko vykdyti trečiojo suinteresuoto asmens teritorijos vaizdo stebėjimą sprendė išimtinai pats pareiškėjas.

Teismas taip pat pabrėžė, kad vaizdo kameros įrengimas, kai pareiškėjas bet kada, bet kiek laiko gali stebėti trečiojo suinteresuoto asmens teritoriją, negali būti vertinamas kaip skirtas tik fiksuoti pažeidimus, o ne vykdyti vaizdo stebėjimą.

Atsižvelgiant į tai, teismas konstatavo, kad Inspekcijos sprendime pagrįstai padaryta išvada, kad pareiškėjas nepagrindė, jog vaizdo kamera vykdytas vaizdo stebėjimas, kiek jis išeina už jo privačios teritorijos ribų ir apima trečiajam suinteresuotam asmeniui priklausančią teritoriją, būtų vykdytas teisėtai.

5. LVAT 2025 m. balandžio 30 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1568-629/2025 (dėl asmens duomenų tvarkymo siekiant įvykdyti duomenų valdytojui taikomą teisinę prievolę (BDAR 6 str. 1 d. c p.))

Pareiškėjas apeliaciniu skundu ginčija Inspekcijos sprendimo dalis, kuriomis pareiškėjo veiksmai gaunant Nekilnojamojo turto registro duomenis iš VĮ Registrų centro, siekiant tinkamai užpildyti registracijos knygą bei tinkamai neinformuojant trečiojo asmens apie jo asmens duomenų tvarkymą, pripažinti neteisėtais.

Išnagrinėjęs pareiškėjo apeliacinį skundą LVAT konstatavo, kad nagrinėjamu atveju užklauso VĮ Registrų centrui tikslas buvo identifikuoti sodininkų bendrijoje esančio sklypo savininką tam, kad būtų galima įvykdyti imperatyvius Lietuvos Respublikos sodininkų bendrijos įstatymo 21 straipsnio 3 dalies reikalavimus dėl registracijos knygos pildymo, t. y. įvykdyti duomenų valdytojui taikomą teisinę prievolę, kaip tai nustato BDAR 6 straipsnio 1 dalies c punktas („tvarkyti duomenis būtina, kad būtų įvykdyta duomenų valdytojui taikoma teisinė prievolė“), todėl Inspekcija nepagrįstai nurodytus pareiškėjo veiksmus pripažino neteisėtais, nenurodydama, koku kitu būdu imperatyvi pareiškėjo pareiga galėjo būti įvykdyta bei vertindama, kad toks duomenų tvarkymo pagrindas nebuvo nustatytas nacionalinėje teisėje.

Atsižvelgiant į tai pareiškėjo apeliacinis skundas buvo patenkintas – pakeistas pirmosios instancijos teismo sprendimas ir patenkintas pareiškėjo skundas, t.y. panaikinta Inspekcijos sprendimo dalis dėl asmens duomenų gavimo iš valstybės registrų ir dalis dėl trečiojo asmens netinkamo informavimo apie jo asmens duomenų iš tokių registrų gavimą.

6. LVAT 2025 m. lapkričio 19 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-491-968/2025 (dėl asmens duomenų tvarkymo siekiant gauti užmokestį už suteiktą paslaugą (BDAR 6 str. 1 d. f p.))

LVAT nagrinėjo pareiškėjo (Duomenų valdytojo) apeliacinį skundą dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo Inspekcija trečiojo suinteresuoto asmens skundą dėl jos asmens duomenų tvarkymo pripažino pagrįstu ir pareiškėjui pareiškė papeikimą už skaidrumo ir tikslo apribojimo principų pažeidimą.

Pareiškėjas nurodo, kad Inspekcija nepagrįstai nusprendė, jog trečiajam suinteresuotam asmeniui, kaip automobilio savininkui, nekyla teisinė prievolė atsiskaityti su pareiškėju, ir remdamasi šia išvada nusprendė, kad pareiškėjas neturėjo teisės tvarkyti trečiojo suinteresuoto asmens duomenų skolos (ir sutartinės baudos) išieškojimo tikslu.

RAT atmetė pareiškėjo skundą, o LVAT RAT sprendimą panaikino ir priėmė naują sprendimą – pareiškėjo skundą tenkino ir panaikino Inspekcijos sprendimą.

LVAT konstatavo, kad pareiškėjas ir išorinis skolų administravimo paslaugos tiekėjas (Duomenų tvarkytojas) nustatytu būdu tvarkydami trečiojo suinteresuoto asmens duomenis, siekė tinkamai suadministruoti skolą, susidariusią už konkrečias parkavimo paslaugas ir kad nei Inspekcija, nei RAT nenustatė, jog nagrinėjamu atveju nustatytu būdu tvarkant Duomenų subjekto asmens duomenis Duomenų valdytojas ir (arba) Duomenų tvarkytojas būtų siekę kitų, nei paminėtasis trečiojo suinteresuoto asmens duomenų tvarkymo tikslų, įskaitant tikslus, nesuderinamus su BDAR įtvirtintais asmens duomenų tvarkymo principais.

LVAT pabrėžė, kad pareiškėjas ginčo asmens duomenis tvarkė tokiu būdu siekdamas teisėto intereso – gauti užmokestį už suteiktą paslaugą. Nagrinėjamu atveju Duomenų subjekto interesus užtikrinti jos asmens duomenų apsaugą, atsisakant perduoti jos asmens duomenis įmonei, kuri pagal sudarytas civilines sutartis tiesiogiai atsakinga už susidariusios skolos, nėra už jį viršesni (BDAR 6 str. 1 d. f p.). Atitinkamai teismas konstatavo, kad ginčo asmens duomenys buvo tvarkomi teisėtu, sąžiningu ir skaidriu būdu bei renkami nustatytais, aiškiai apibrėžtais bei teisėtais tikslais, t. y. laikantis atitinkamai BDAR 5 straipsnio 1 dalies a) ir b) punktuose įtvirtintų teisėtumo, sąžiningumo ir skaidrumo bei tikslo apribojimo principų.

Be to, LVAT nurodė, kad pareiškėjo pasirinktas būdas skolas administruoti per išorinį skolų administratorių iš karto jam suteikiant teisę tvarkyti automobilio, už kurio parkavimą nebuvo atsiskaityta, savininko asmens duomenis, o ne prieš perduodant tokius asmens duomenis papildomai nustatinėti konkretų asmenį, kuris valdė automobilį, už kurio parkavimą nebuvo atsiskaityta, yra visiškai racionalus verslo, kurį vykdo pareiškėjas, organizavimo prasme. Įgyvendinant tokį verslo modelį automobilių savininkų asmens duomenų, įskaitant jų vardus ir pavardes, tvarkymas atitinkama apimtimi yra pateisinamas poreikiu efektyviai organizuoti verslą, t. y. būtinumu efektyviai administruoti įsiskolinimus už suteiktas automobilių stovėjimo paslaugas.

7. LVAT 2025 m. gruodžio 11 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-704-629/2025 (dėl pareigos įrodyti, kad vaizdo stebėjimas nėra vykdomas)

Nagrinėjamoje byloje ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo pripažinta, kad pareiškėjai neteisėtai vykdo vaizdo stebėjimą.

Pareiškėjų teigimu, vaizdo stebėjimas nėra vykdomas ir visa ši įranga įrengta tik vizualiniam atgrasymui nuo nusikaltėlių, o gyvenamojo namo ar žemės sklypo vaizdo stebėjimas ir įrašymas nėra atliekamas. Anot pareiškėjų, aplinkybė, kad į stulpus, kuriuose yra įrengtos vaizdo stebėjimo kameros, yra teikiama elektra, negali būti pagrindas išvadai, jog buvo vykdomas stebėjimas tomis vaizdo kameromis. Pareiškėjų teigimu, Inspekcija nepagrįstai ir neteisėtai perkėlė jiems pareigą įrodyti, kad vaizdo stebėjimas nėra vykdomas, t. y. įrodyti neegzistuojančias aplinkybes.

Pirmosios instancijos teismas pareiškėjų skundą atmetė, konstatavęs, kad Inspekcijos sprendimas yra pagrįstas ir teisėtas ir kad jį naikinti pareiškėjų skunde nurodytais ar kitais argumentais nėra jokio pagrindo.

LVAT pareiškėjų apeliacinį skundą atmetė ir konstatavo, kad pareiškėjai turėjo teisę teikti visus, jų manymu, reikšmingus ir su ginču susijusius įrodymus, tačiau to nepadarė (pareiškėjai nepaneigė, kad į stovinius stulpus, ant kurių yra sumontuotos vaizdo stebėjimo kameros, nėra teikiama elektra (tų pačių stulpų sumontuotos lempos įsijungdavo nuo judesio); nesudarė galimybių Inspekcijos darbuotojams apžiūrėti ant stulpų pakabintų komutacinių dėžių, nors apie patikrinimo vietoje datą ir laiką buvo informuoti iš anksto).

LVAT pažymėjo, kad pareiškėjai privalo sudaryti sąlygas (bendradarbiauti, teikti informaciją) Inspekcijai priimti sprendimą, priešingu atveju, Inspekcijos galimybė patikrinti, ar pareiškėjai pažeidė BDAR nuostatas, bei nustatyti pareiškėjų nurodomas aplinkybes tampa esmingai apsunkinta.

Atitinkamai, LVAT priėjo išvados, kad pareiškėjai turėjo pareigą pateikti Inspekcijai prašomą informaciją, įrodymus, kuriais remiantis būtų galima daryti pagrįstą išvadą, jog trečiųjų suinteresuotų asmenų duomenis pareiškėjas tvarko laikydamasis BDAR reikalavimų arba kad pareiškėjui BDAR nuostatos nagrinėjamu atveju netaikomos.

8. RAT 2025 m. gruodžio 11 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eI3-15323-428/2025 (dėl įrodymų pateikimo ir ikiteisminio tyrimo metu surinktos informacijos panaudojimo)

Ginčas kilo dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo buvo nutrauktas pareiškėjos skundo nagrinėjimas, teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėja pateikė Inspekcijai skundą, kuriame teigia, kad ikiteisminio tyrimo metu buvo surinkta informacija, jog V.Ž. neteisėtai rinko duomenis apie pareiškėjos privatų gyvenimą, be sutikimo filmuodamas pareiškėjai priklausančią teritoriją.

Inspekcija, atsižvelgdama į turimą informaciją, įvertino pareiškėjos skundo turinį ir gautų papildomų duomenų ir dokumentų visumą ir nustatė, jog esant duomenų trūkumui nėra galimybės tęsti skundo nagrinėjimo ir, vadovaujantis turima informacija bei teisiniu reglamentavimu, priėmė sprendimą, kuriuo pareiškėjos skundo nagrinėjimą nutraukė.

Pareiškėja teigia, kad skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas, kadangi pareiškėjos pateikti duomenys patvirtina skundžiamų vaizdo kamerų egzistavimą ir neteisėtą duomenų rinkimą. Pasak pareiškėjos, ji objektyviai negali nustatyti, kuri konkrečiai kamera, sumontuota skundžiamo asmens sklype, filmuoja jos valdas, tačiau pats neteisėto duomenų rinkimo faktas yra užfiksuotas ikiteisminio tyrimo metu ir dėl to papildomų jos pateikiamų įrodymų nereikalaujama.

Teismas išaiškino, kad nagrinėjamu atveju būtent pareiškėjai, kaip skundo iniciatorei, tenka pareiga pateikti bent minimalius objektyvius duomenis, leidžiančius Inspekcijai pradėti tikslinį ir veiksmingą tyrimą. Pareiškėja, teigdama, jog jos nurodytose vietose įrengtos stacionarios vaizdo kameros neteisėtai filmuoja jai priklausančią teritoriją, nepateikė jokių šiuos teiginius patvirtinančių įrodymų. Inspekcija aiškiai paprašė pateikti bent vieną nuotrauką ar kitą pirminį duomenį, leidžiantį identifikuoti tariamai egzistuojančias kameras, jų buvimo vietą ar filmavimo kryptį, tačiau pareiškėja šio prašymo neįvykdė. Teismo pažymi, kad pareiškėjos teiginiai apie tariamai veikiančias stacionarias kameras iš esmės grindžiami vien subjektyviu jos įsitikinimu, nepagrįstu jokiais objektyviais duomenimis. Tuo tarpu Inspekcija, veikdama pagal įstatymus ir laikydamosi BDAR bei ADTAĮ nustatytos pareigos vertinti konkrečius, faktiškai egzistuojančius duomenis, negali pradėti tyrimo vien tik remdamasi pareiškėjos prielaidomis ar nepatikrintomis nuomonėmis. Pažymėtina ir tai, kad Inspekcijos atliekamas vertinimas grindžiamas skunde nurodytų aplinkybių bei pateiktų duomenų visuma. Esant situacijai, kai pareiškėja, nepaisydama jai suteiktos papildomos galimybės pateikti trūkstamus duomenis, šios pareigos neįvykdo, Inspekcija teisėtai konstatavo esant akivaizdų informacijos trūkumą, kuris objektyviai kliudo nustatyti, ar išvis buvo vykdomas skunde nurodytas duomenų tvarkymas, kokia apimtimi, kokiomis priemonėmis ir ar tokie veiksmai galėtų kelti BDAR taikymo klausimus.

Teismas taip pat pažymėjo, kad pareiškėjos skunde nurodyti argumentai, grindžiami ikiteisminio tyrimo metu gautu pranešimu, negali būti laikomi pakankamu ir tinkamu įrodymu šios administracinės bylos kontekste. Teismas pažymi, kad visų pirma, minėtas ikiteisminio tyrimo dokumentas yra senesnės datos ir pats savaime nepatvirtina aktualios, bylos nagrinėjimo metu egzistuojančios faktinės situacijos. Pareiškėjos minimame pranešime pateikta informacija nesudaro galimybės nustatyti nei tikslios vaizdo stebėjimo kameros esamos padėties, nei realaus jos filmavimo kampo ar aprėpties, nors būtent šios aplinkybės yra esminės vertinant galimą asmens duomenų tvarkymo teisėtumą. Teismas nurodo, kad skundo nagrinėjimui būtini ne tik bendro pobūdžio, bet ir konkretūs, esamą situaciją atspindintys duomenys, pavyzdžiui, dabartinės kameros lokacija, jos fizinė orientacija, filmavimo zona, taip pat objektyvūs duomenys, patvirtinantys, kad kamera iš tiesų fiksuoja pareiškėjos asmens duomenis.